

## Konstnärsnämnden projektbidrag 2011

Jag vill utforska hur bilden av den manliga filmhjälten har sett ut från 1970-talet fram till idag. Jag vill försöka förstå vad det betyder att han har sett ut som han har gjort. Jag vill göra detta i en kortfilm med en skådespelare som kan rymma alla klichéer om manlighet på film och med hjälp av dem beskriva något nytt, något annat eller något vid sidan av. Rörelser, repliker, gester och handlingar som hör till klassiska amerikanska och europeiska filmhjältar ska peka på det som saknas, mellanrummet eller tomrummet, som alltså är möjliga alternativ till det vi känner igen. I ett par tidigare arbeten har jag beskrivit en karaktär som jag kallar Trollkarlen som personifieringen av en absolut makt. Han är förutsättningen för allt och har alla möjligheter men upplever ändå att han är begränsad. Han arbetar som fotograf och samlar bilder: vyer, utsikter, möjliga perspektiv. Han skulle vilja förändras. Men han är helt lämnad åt sig själv i sina försök att göra det. I filmen är Trollkarlen ensam hemma. Han vill hitta nya sätt att röra sig. Han övar på hälsningsfraser och går in och ut genom dörren. Han kommer in, hälsar, sätter sig, lyssnar. Om och om igen. Han övar en dialog och vänder sig även han till kameran. Den här gången är bilden fast. Trollkarlen möter ingens blick (förutom möjligen sin egen). Skådespelaren har en ung mans ansikte och kropp och förmågan att se både trevlig och otäck ut. Trollkarlen är mellan 25 och 45 år och har ett utseende som kan växla mellan extrema uttryck. Han kan se både pojkelig och monstros ut. Det utspelar sig i en stad. Kanske är det alltid mörkt. Det är i allafall gryning. Han är ensam. Han läser, ser på TV, ser igenom videomaterial, spolar fram och tillbaka, sorterar bilder, negativ. Han sitter i en fåtölj och sover eller vakar. Interiören innehåller en golvlampa, ett fönster. Det kan vara ett hotellrum. Det är en samtida flyttbar arbetsplats med internationell inredning. Men den ligger någonstans liksom bortom samhället. Platsen är liksom ovan marknadskrafter. Det påminner om stämningarna i Bulgakovs MÄSTAREN OCH MARGARITA. I rummet finns bilder överallt. Papper och mappar och pärmar. Eventuellt kartor. Eller en stor planritning på väggen. Rummet har en mörk heltäckningsmatta. Det är brunt i vardagsrummet, djupblått i sovrummet och grått som går mot svart i arbetsrummet. Ljuset innehåller skarpa kontraster: vitt från ljusbordet, vitt från papper, vitt från ett fönster. Trollkarlen talar och uppträder oroligt, vaksamt, trött, eftertänksamt. Han talar i telefonen, talar in på band, till kameramikrofon, repeterar inför ett framträdande, övar ett tal eller ett framförande. Han övar inför ett möte: kommer in genom dörren, nickar åt folk, går fram och tar i hand, sätter sig (som en hit man). Han diskar, sorterar papper och bilder, kontrollerar och underhåller utrustning. Filmerna om Trollkarlen är en fortsättning eller parallell film till UNTITLED där Lillith och Rosa samtalar kring förutsättningarna för sin tillvaro, om sina möjligheter att uttrycka något och existera, genom språket och inom ramarna för de föreställningar som projiceras på dem. Hela tiden under uppenbar uppsikt av kameran som föreställer Trollkarlens blick. Ibland möter de blicken. Stilen i TROLLKARLEN kommer att likna UNTITLED men i en något kallare, blå-grå färgskala, ibland med starkt vitt ljus i bakgrunden. Där kommer att finnas referenser till ett amerikansk 1970-talsfilmfoto (som finns hos bl a Altman, Coppola, Forman och Scorsese) med grovt korn, realistiska vinklar, utsnitt, kamerarörelser, mer av helbilder än vi nu normalt ser och ett minimalistiskt ljudspår. Lillith och Rosa kommer kanske att medverka genom en VO-dialog och eventuellt upprepa delar av sitt samtal som ett eko från den förra filmen. Tillsammans med filmfotografen kommer jag att arbeta utifrån idéer om ett beskrivande och refererade filmliknande foto. Filmens form och berättelse kommer att använda och möjligen synliggöra existerande

konventioner i rörlig bild gällande makt och manlighet. Jag kommer att arbeta med en ung skådespelare med ett milt nästan androgynt utseende och en ganska ljus röst och som jag vet även har förmågan att uttrycka aggressivitet, grymhet, likgiltighet.

TROLLKARLEN är tänkt att presenteras både som videoinstallation i utställningssammanhang och distribueras som kortfilm för TV och biografvisning. Eventuellt ger projektet även material till en trycksak som ska innehålla analys och dialog kring makt och representation. Detta i samarbete med Fredrik Ehlin, filosof.

Jag har arbetat med ett antal längre projekt som för det mesta resulterat i videoverk och texter. En del av dessa har varit samarbeten med samtal som metod och material. Jag intresserar mig för frågor om identitet, subjektivitet och berättande. Jag har utöver konst även studerat filmteori, filosofi och litteraturvetenskap och utgår i mitt arbete ofta från idéer hämtade därifrån. Jag har ett konstruktivistiskt förhållningssätt till identitetsbegreppet och är intresserad av det jag uppfattar som identitetsskapande bilder i både abstrakt och konkret form. Exempel på abstrakta bilder finns i det sociala spelet i form av förväntningar och regler tillhörande olika typer av maktsystem och hierarkier. Konkreta bilder finns till exempel i reklam, konst och film. Mina arbeten förhåller sig ofta till en form eller ett medium med specifika konventioner, som t ex det filmiska eller det litterära. Jag är intresserad av vad som händer med formen och stilen i ett arbete om man använder ett mediums konventioner på ett något annorlunda sätt. Jag har även gjort arbeten som inneburit tydliga brott eller felanvändningar av ett mediums stilistiska konventioner och skrivit texter som om de vore film eller bild och arbetat med film som om det vore litteratur. Det sammanhållande är då istället tydliga karaktärsteckningar, klassiska porträtt, enkla miljöskildringar och vardagliga händelser där identifikationen är möjlig. Projekt: Kvinnan utan egenskaper, KU, Konstfack 2008, Research and Practice, forskningsplattform, 2007-pågående, Praktik i Konst, Miriam Bäckström Kira Carpelan, 2006-2007. Utställningar (urval): Prophecy, Kabusa Konsthall, Ystad, 2007, R&PII, K1 Kulturhuset, Stockholm, 2007, På spaning efter det jag som flytt. 15 konststudenter, Bonniers Konsthall, Stockholm, 2007, Konstfacks vårutställning 2007, Miriam Bäckström Kira Carpelan, Färgfabriken, 2007, Magisterutställning Konstfack, 2006, Artists books, The Swedish Printmakers' Association, Stockholm, 2006. Stipendier: Frimurarordens avgångsstipendium för magister i konst, Konstfack, 2007, Projektstipendium, Konstfacks fonder, 2006. Publicerade texter: Dilemma of Becoming, Geist nr 12, 2007, Alias Supernova, katalogtext, Miriam Bäckström Kira Carpelan, Färgfabriken, 2007, Investigating the Space of Enunciation, Research and Practice no 1, Konstfack, 2007, Vem är konstnären?, Paletten, nr 262-263, 2006.